

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC – creștin democrat

PARTIDUL NUMĂRUL UNU

COMUNICAT

In sedință comună extraordinară care a avut loc la 26 decembrie 1989 în București, constatăndu-se identitatea de doctrină și program dintr-o Partidul Creștin Național Țărănesc și Partidul Național Țărănesc, formule de conducere au hotărât ca denumirea partidului nostru să fie:

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC – creștin democrat.

Organica și președintele partidului sunt:

DREPTATEA și RENASTEREA.
Sediul partidului este în București, Bulevardul Republicii nr. 34, sectorul II, telefoane 1134 40 și 15 45 32.

ÎNREGISTRAREA

Tribunalul Municipiului București a constatat că, prin cerere formulată la acest Tribunal sub nr. I din 8 Ianuarie 1990, s-a solicitat înregistrarea PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC – creștin și democrat – din România în Registrul special privitor la partidele politice, cu motivarea că sunt îndeplinește cerințele legale în acest sens.

Dr. Ion Rațiu a revenit

Miercură, 21 Ianuarie a anului la București dr. Ion Rațiu, președintele Unirii Naționale a Românilor-Liberi (U.N.R.L.), domnul său a fost invitat de Sir Bernard Braine, deputat conservator și d. Paul Flynn, deputat laborist în parlamentul britanic.

Dr. Ion Rațiu a fost întâmpinat pe aeroportul Otopeni de d. Cornel Călăru, președintele Partidului Național Țărănesc – și de alți fruntași ai partidelui și încreșterii. Dună ce a donat soarele de flori la Televiziune, Piața Română și Piața Universității, omagiu pentru Jerarhie Revoluției. Dr. Ion Rațiu a făcut în continuare o vizită la Sediul Central al Partidului Național Țărănesc – creștin și democrat.

Ne cheamă și ne-așteaptă satele

Scrisoare către sătenii mei

De aici vă scriu, de aici din București, de aici de unde în ziua de 22 decembrie 1989, Revoluția populară a răsturnat tirania nemisănată a lui Ceaușescu, tiranul tărănilor și al poporului întreg, cel care i-a băut pînă la sine pe tărani ce să intre în colectiv, să-i dea moștenirea lăsată lor din moșteni.

Vă scriu acum la toți cei din satul Măldănia, din județul Satu Mare, ca un consilător ce vă scriu, nu ca cercetător științific, nu ca doctor în filosofie, sau ca premiat al Academiei Române, ci vă scriu ca prunc de săram ce săn și să sint și astăzi. Eu sun și am rămas pe urmă lui Iosif Floroiu și Bîrdu lui sau „filosoful”, cum m-am poreclit, căci desigur de 30 de ani în București, am fost în fiecare lundă în sat, am ajuns la căsuță în care m-am născut și m-am dat totdeauna la biserică în care am fost botezat. Dar nu despre aceasta vreau să vă scriu, ci despre altceva.

Vă scriu să vă scriu despre faptul că Revoluția populară care a răsturnat tirania, să cheamă acum la viață, căci regimul comunist al tiranului ușoară a strivit pe cei buni și curați la suferi. Îi scriu dumneata bădei bătrâni a Bemului, care egli cei mai bătrâni din sat și care ai dus preul în răzbunări și ai dus greul acasă, apăsat de cote obligatorii, de contracte cu statul, îi scriu dumneata bădei Văsălăchă a Tomii și la bădei Aurelea a Trăinăsei, care cunoașteau mediul hotărelor, medjile vecinilor, să luă părtință dumneavoastră înapoi de sub jocurile comunistă și să le arătă fililor, nepoților și strănepoților cum se lucrau cu deosebită părtință, cu dragoste de lucru, cum se lucra atunci cum nu avea stăpîn și plinea părtință după oamenii. Îi scriu și Văsălăchă, Remes Vasile, gospodar tînd care n-a suportat niciodată minciuna comunităților și le-a spus în față că tu nu poți trăi

„cine n-o face de cind îi dă la nici acum nu-i”.

Vă scriu la toti: la băde Toader a Căpitanului, la Sidonu Stătăru, la Ioana Mărtăruș, Nicula Domută și Gilgoru Domută, vecinul meu, la Redes și la Chigu, la Păduvanu și Stefanu lui Hurban, la Ioanu lui Maciocici și Lazaru Iosif lui Iudu, la Liciu Lazar și Iosip Văsălăchă, Iosanu lui Silimon, la cei care sunt și părinți, lai acești părinți în primire și faceti să se mai audă odătă cum arătă plajile pe deșert, cum mera carele în sat și cum cresc holdele binecuvintate de mizerie lui Dumnezeu, că a venit și pentru tărani români dreptatea. În am scriu toate cele de mai sus pentru că vă și eu acolo la voi.

Dr. VASILE VETISANU-MOCANU

L. Kalustian

S-a stins, discret și demn, și așa cum i-a fost întreagă, profesie căreia i-a rămas fidel pînă la moarte. Soarta i-a impiedicat să-și înmormătă pana ascuțită în cercu-

Am avut prilejul și fericierea, deși mai tîrziu, să fiu apropiat suferinței acestui om distins, integrul, și de deosebită modestie. Deși iubea cu pasiune poezia, deși era în literatură și artă română și străină, se socotea întotdeauna. Înainte de orice, gazetar. Gazetar în sensul în care a fost și bunul său prieten Tudor Teodorescu-Braniste. De aceea, credem că nu greșim atribuindu-l lui L. Kalustian rîndurile prietenului său dintr-un articol mai vechi: „Să cit de fericit săn că, neavînd onoarea să fiu intelectual, am rîmas un simplu pasărat”.

Auzim că L. Kalustian a fost făcut recent membru titular al Uniunii Scriitorilor. Deșă aces-titlu îl merită cu prisondină de mult, și el îl ar fi îdat, cu să-rișă, indiferent.

In momentul decesului de gazetar L. Kalustian, simțem copilii de duverătoare păreri de rău.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotografie de Elena Gheră

neșă și să scrie în „presa li-“ a acestor zile fierbinți.

L. Kalustian scria cu o mîna împinsă pînă la scribie, căci totă viața a iubit mai mult cuvintul decît vorba.

PAUL LĂZĂRESCU

Fotograf

